

Političke vijesti.

Ministar Kucharzewski o Poljskoj.

Nasuprot zastupniku poljske novinarske agencije izjavio se je ministar-predsjednik Kucharzewski o utiscima i rezultatima putovanja poljačkog regentskog vijeća u Beč. Kucharzewski je iztaknuo, da su konferencije sa mjerodavnim faktorima unijele svjetla u čitav niz pitanja. Poljska je vlada predložila u Berlinu i Beču načrt o organizaciji vojske, čije joj je blagohotno ispitivanje stavljeni u izgled. Sto se tiče pitanja zastupstva Poljske u zemljama središnjih vlasti i u neutralnim državama, nuda se ministar-predsjednik, da će se naći rješenje djelomično u smislu poljačkih postulata, ma postojale još neke formalne poteškoće. Učestvovanju Poljaka kod mirovnih pregovaranja u Brest-Litovskom i to ne samo u ulozi savjetnika ili stručnjaka, već u analognom položaju kao Ukrajinci protive se nekoji obziri međunarodnog prava. Po shvaćanju ministra-predsjednika Kucharzewskoga ove zaprijeke postoje samo djelomično, pošto je uslijed ratnih dogadjaja postala nužna revizija međunarodnog prava. Poljački bi narod smatrao sudjelovanje Poljaka u Brest-Litovskom kao dokaz sklonosti središnjih vlasti i kao praktičnu upotrebu teoretski već priznatih suverenih atributa poljačke države. O konačnom rješenju poljačkog pitanja rekao je ministar-predsjednik, da su Czernin i Hertling obećali, eće poljački narod sam odlučiti svojom sudbinom. Poljski narod ima mnogo simpatija za hapsburšku državu i dinastiju, te će naći svakako prikladan oblik za ove zajedničke simpatije i interese. Sjedinjenje Poljske sa Galicijom davna je želja čitavog poljačkog naroda.

Ameriku o cenzuri u Njemačkoj.

Pod naslovom „Njemački cenzurni propisi“ donosi „Neue Zürcher Zeitung“ po Reuterovom uredu iz Washingtona ovo zanimivo saopćenje: U nekoj je naredbi vlade na njemačku štampu bilo propćeno, da se na jesen 1917. očekuje u Francuskoj pet američkih divizija, i tome je bilo pridodano: Silno se umoljava, e bi se ta vijest ne donijela bez komentara, i e bi se njezin zannašaj ne pretjeravao. Naredb. upućuje na to, kako nije moguće, da se pet divizija prevezu preko mora i do jeseni iz temelja pripravi; te se tako imaju osobito da naglase. Neki memorandum opominje štampu, neka ta ne prilopi vijesti o tobožnjim pregovaranjima o primirju na ruskoj fronti. U nekom drugom memorandumu, koji je bio neko vrijeme objavljen, vele: U jednoin od dojdudeli brojeva možete saopćiti, da je sadašnji položaj u Rusiji izazvala, kako se čini, antanta u očekivanju, eće Rusija još neko vrijeme ustrajati, možda dok ne budu Američani uprijeti i umješali se u borbu. Od važnosti je uputa, da mnenje, eće doskora biti nova ofenziva, sve većeg preotimije maha. Daljnje naredbe zabranjuju prlopćenje o podacima gde ozbiljnog gospodarskog položaja u Njemačkoj. Među ostalim zabranjuje se uvrštanje inscrata, u kojima bi se preporučalo, nek se jede pseće meso. Gleda manifesta neovisnih se socijalista saopćuje, e je dozvoljeno njegovo prlopćenje, ako se ga u isto doba poprati neprijateljskim, makar i nestranvenim komentarima. Zabranjeno je huškanje na štrajkovanje i prlopćenje dobrih strana i polačilca, koje štrajk donosi. Napadaji proti štrajkaškom su pokretu dozvoljeni, preuzevši, da se ti napadaji ne vode u žestokom tonu, koji bi mogao da dovede svjetlinu do uzbudjenja. Saopćenje je izvještaja o nemirima u Kraljevcu (Königsberg) zabranjeno. — Pa još da se čovjek ne divi tim Američanima, koji mogu da toliko toga prlopće.

Turska i svršetak rata.

„Neue Zürcher Zeitung“ piše: Kadno je došlo bilo do sadašnjeg svjetskog rata, savjetovali su stari prijatelji Turske, Francuska i Engleska, neka vlada turska kod rata ne sudjeluje, i obećali joj, da će u slučaju trajne njezine neutralitete raditi za njezinu neovisnost i teritorijalnu nepovredivost. Sā druge je strane (sa strane centralnih vlasti) primila mladoturska vlada takodjer predloge i obećanja. Središnje su vlasti, kao nove prijateljice Envera-paše, željele, da Turska stupi u rat na njihovoj strani. I kad se je sa njemačke strane pristalo na ukinuće kapitulacije, mislili su panislamiste, e je njihova neovisnost sigurnija nego ikad. Iz sveze je sa vojničkom državom Pruskom prema očekivanjima mjerodavnih turskih krugova moglo doći samo do sjajnih rezultata. U duhu su se već vidjeli u posjedu Egipta i Sudana, te na putu u Abesiniju s jedne, a u francuski Senegal i Tunis s druge strane. Senusi su odlučno navalili na Egipt sa zapada, u Tripolisu i Maroku došlo je do nemira. Savez za središnjim vlastima kao da je u prvom početku donio probitaka. Brzo se je bilo pripomoglo Turcima, da Dardanelle tako učvrste, kako bi bile, tako rekvasti, neosvojive. Na hiljadu je njemačkih časnika svih vrsta oružja — i onih

za podmornica i onih iz zračnih ljetala — došlo u Tursku, organizovali su ofenzivu i defenzivu, pribavili joj nužni ratni materijal, i vojnički su izgled Turske bili veoma povoljni. U Gallipoliu se je razvila užasna borba što dulje, to više i prilog Turaka, koji su se, hvala neposrednoj blizini svoje osnovke za djelovanje, nalazili na prama neprijatelju u strategijskom obziru u povoljnem položaju. Kadno je uslijedilo bilo napredovanje Džemal-paše proti Sueškom kanalu, koje su Senusi iz Tripolisa čvrsto bili poduprli, tad je došlo do vidjela, da je sudjelovanje Turske uz središnje vlasti opravdano. Ne došlo je do preokreta! Kakvu sliku pružaju sad ovi porazi Turske sa svojim posljedicama već danas? Gubici predjela u svim dijelovima rasprostratog carstva! Egipat je za uvijek izgubljen za Tursku. Dalekosežna se je Arabija sama oslobođila, Mopotamija se nalazi danas u rukama britiskih armada, Armenija je zaposjednuta po ruskim četama, a i Palestina kao da će se posve oslobođiti od turskog gospodstva. Otrgnutem Kairu i Aleksandrije, Meke i Medine, Bagdada i Ramadije, Erzeruma i Trapezunta, Beersebe, Jafe i Jerusalima, koja su važna ne samo politička, nego i vojnička središta, kao da je pripravljen smot otomanskog carstva. Islam se je već raspločao u dvije polovice, a novi kralj Arable je sakuplja oko sebe velik dio nasljednika Muhammedovih. Koliki li udarac za panislam! Sad će se doskora pokazati, na koji će način biti Turci kod mirovnih pregovaranja za sve ove gubitke odštečeni. Pošto su oni njemačkim armadama u Galiciji i u Rumunjskoj pružili bili svoju pomoć, to će bez sumnje i središnje vlasti zagovarati njihove zahtjeve.

Veliki admiral Tirpitz o Rusiji.

Veliki admiral pl. Tirpitz rekao je u razgovoru sa berlinskim zastupnikom „Kölnische Volkszeitung“ o raspravama u Brestu Litovskom i ovo: „Mi uvjek špekuliramo sa međunarodnim socijalizmom. To nije nikada dobra špekulacija. Naši radnici ne će kasnije biti zahvalni njemačkoj socijalnoj demokraciji, da je u tom pravcu izvršila pritisak na našu vladu. Ova nas špekulacija ne približuje miru. A kad bi se to dogodilo, to bi taj mir bio takav mir, koji bi gospodarske uvjete našeg radništva trajno teško štetovao. Glavna točka Lloyd Georgeovog govora jesu izvodi o Belgiji. Na Rusiju on ne računa. Čim više izrabljujemo Rusiju, tim je to ugodnije za Englesku. Moramo hladno misliti o tome, što mi na istoku neophodno trebamo, da zasiguramo naše interese, naročito o tome, što nam je osobito potrebno da zasiguramo našu vojničku poziciju. Ove potrebe, o kojima ima da odlučuje naše vrhovno vojno vodstvo, moramo provesti. Čvrsto sam uvjeren, da bi na ovom temelju mogli doći do trajnog sporazuma sa Rusijom. Sto se tice Alzacijske Lorene, postale su izjave Lloyd Georgea mnogo mješane. Za Englesku je Belgija glavna točka. O Mezopotamiji itd. bi ova dozvolla, da se raspravlja. Ako hoćemo postići, da bude za Englesku pokušaj navale na nas velik rizik, moramo se vojnički ustaliti na flandrijskoj obali. Mi hoćemo, da novi rat sprječimo time, da učinimo novu navalu na nas veoma opasnom i tlini, da sprječimo, da bi Engleskoj stajala na raspolaženje kopnena vojska. U gospodarstvenom obziru leži po nas jedina pozitivna mogućnost odluke u Anwerpenu i u Kemperskoj. Aneksija nije podnijetoš nužna. Hoćemo, da Flamcemima izvoštimo njihov slobodni razvitak i kulturu te da im to ostavimo. Put za to će se naći.“

Ratni zarobljenici kao godište revolucije.

Ruski listovi jednodušno raspravljaju o izjavi Trockoga u vijeću. List Maksima Gorkoga, „Novaja Žizn“, koji je sve do pokreta boljevički podupirao njihovo gibanje, priopćuje tu izjavu debelim pismenima, a i drugi listovi ističu ono, što je u toj izjavi nečuveno. „Pučki povjerenik“ za Izvanjske je poslove naime obznanio zaključak „vijeća pučkih povjerenika“, kojim je nekom austrijskom časniku dozvoljeno, da sastavi odio ratnih zarobljenika, koji bi se stavio na raspložbu vijeću pučkih povjerenika, „kako bi se ideja ruske revolucije praktički ostvarila“. Socijalističko novinstvo upućuje ogorčenjem na to, da boljevičci, koji su morali onomadne privesti za svoju sigurnost letske strijelce, jer ovi nijesu vješti ruskim jeziku i ne mogu da shvate sveopći položaj, misle sad nalaziti svoj oslon u odjelu stranih ratnih zarobljenika. Najodrešitije se diže proti tomu list Maksima Gorkog, „Novaja Žizn“. On piše: „Prenešeno u običajan govor, znači to, da će biti ratni zarobljenici oboružani i upućeni u svrhu, da obore mnogoglavu hidru proturevolucije — od Kaledina sve do ustavotvorne skupštine“. Za list „Novaja Žizn“ ne postoji, nikakva sumnja, da se neće nijedan socijalista ili internacionalist, koji cijeni rusku revoluciju, dati da uvrsti u taj odio. Spomenuti list završuje odrešitim prosvjedom proti toj „sluđoju i pogibeljnoj pustolovini“.

Domaće vijesti.

Za slromašne obitelji! Općinski ured Pula saopćuje: Pozivaju se glavari obitelji, kojih ukupni dokoci ne prekoračuju dnevno 2 K po svakom članu obitelji, da se prijave kod općinskog ureda, I. kat, vrata br. 14 upotrebivši u tu svrhu propisani obrazac. Obrasci se mogu dobiti besplatno kod vrataru općinskog ureda ili prodavaonicama duhana uz cijenu od 1 h. 1. Invjenti ud. Domenica, V. Campomarzio 10, 2. Marsil Maria, P. P. S. Giovanni N. 5. Zorić Marija, V. Sissano 35, 4. Arlić Albina, V. Sofia Hohemberg 27 5. Linz Auton, V. Radetzky 50 6. Dajčić Gaspar, V. Verudella 9. Ovo izvijđavanje ima svrhu, da se ustanovi one osobe, koje bi se moralno uzeći u obzir u slučaju, da se uvedu niže cijene za manje imućne osobe.

Iz aprovizacije. Gradska aprovizacija ponovljenstvo saopćuje: Od danas, srjede, do uključivo dojduće subote, bit će prodaja ove robe: 30 dkg tjestenine po iskaznicu, cijena K 1-92 po kg, i 25 dkg pekmeza (marmelade) po iskaznicu, cijena K 4-60. Pri tom će se držati slijedećeg prodajnog reda: u prodavaoni u Viškoj ulici, desno, moći će da podignu svoju količinu brojevi 1—2750, a lijevo brojevi 2751—5500; u prodavaoni u Albertovoj ulici brojevi 5501—8250 i u prodavaoni u ulici Giulia-Barbacani od broja 8251 dalje.

Traže se nasljednici. Svedski konsulat u Cleveland Oklo Sv. Amerika, koji zastupa interesatočnjih austrijskih državljana javlja, da je dne 28. prosinca 1916. umro neki Josip Bubon ili Buben, Buban, Bubenić, Bubančić, koji je bio iz Cerja buzetskog kotara, gdje da ima ženu kćer, ostavivši, što je dosad znano, 247 dolara. Osoba tog pokojnika nepoznata je i u Cerju župe Grimaldu i uopće u općini buzetskoj. Zanimane stranke mogu se u ovom poslu obratiti na sud buzetski. C. k. kotarski sud u Buzetu odio I.

Prodaja ribe. U slučaju, da prispije riba prodavat će se ona danas. Pravo kupovati ribu imaju danas vlasnici živežnih karata počevši od broja 4081 unaprijed.

Mlодари za našu srednju školu u Pulli. Sačkupljeno je po gosp. Perici Paun, medju našom momčadi na Nj. V. brodu „Stephani“, i položeno preko naše uprave K 410. — Darovaše: po K 10: Antun Mužina, Ivan Tomčić, Juraj Johović, Anton Kovacev; po K 8: Drago Račić, Petar Trojković; po K 7: Milan Hrkalović; po K 6: Marijan Vlahov, Tokić; po K 5: Petar Paun, Ivan Piližota, Blaž Bukvić, Joso Pleština, Robert Vahala, Martin Jergović, Mile Ilić, Josip Grđović, Ivan Kardić; po K 4: Petar Buvinić, Petar Fabić, Friedrich Kráhova, Jure Šešnić, Juraj Ljubić, Ivan Muškon, Blažko Šimunović, Ante Predovan, Miroslav Jovanović, Jure Poša, Ivan Perdia, Mršić; po K 3: Juraj Salamunović, Marijan Tudor, Filip Jurićević, Paul Skrinar, Niko Periša, Ivan Poša, Mijo Novak, Mate Popovac, Vladimir Petera, Marunčić, Vulčić; po K 2: Martin Barbarić, Ante Božanić, Miho Maršanić, Tomo Ribić, Marko Bakija, Josip Reinhard, Maks Leskošek, Stipe Stipčić, Petar Šrbenc, Krste Krgić, Josip Hiltl, Ivan Fabijanić, Stipe Ružić, Ivan Kisberi, Lengenfelder, Juraj Klarić, Ive Juga, Marijan Kozulić, Stipan Babić, Ivesa, Baranović, Grgo Šudić, Juraj Papić, Šime Draško, Dinko Brdganić, Vicko Fadić, Bartol Vrsalović, Luka Dragović, Krsto Miljević, Stipe Jerčić, Andrija Bank, Petar Gabrić, Božo Radetić, Viktor Tadić, Mijo Nikolić, Antun Banić, Friderik Mudronja, Stipe Kuzmanić, Živko Borčić, Juraj Brozović, Josip Tasić, Franjo Matković, Dragutin Kučan, Martin Šnanc, Jakov Car, Andro Ahel, Ivan Perović, Mate Poša, Tomo Blažić, Paško Gačina, Vicko Žabica, Antun Cetinić, Ivan Perinić, Miro Kolanović, Matija Vidmar, Josip Sušan, Josip Bralić, Antun Mirošević, Ivan Žveljaj, Mašković, Franjo, Kuzma Kapor, Vicko Dragojević, Marin Šeman, Marko Krmjašić, Franjo Steg, Djuro Meglić, Josip Klobučar, Franjo Potokar, Gustav Potočnik, Benjamin Pašnar, Gustav Kuhač, Jaroslav Potmešil, Jan Dobias, Frane Uhac, Ivan Prusić, Marko Vičković, Mate Ruljančić, Crvenjak, Vukašić, Šuta, Babić; po K 1: Ivan Marčelja, Jernej Kokelj, Mike Orlić, Antun Rotenhauer, Mijo Simić, Petar Žic, Antun Ahel, Ivan Strčić, Tome Tomasović, Petar Veljačić, Jeroslav Vorman, Emil Kubs, Ludwig Bubnik, Rudolfo Gejc, Jaroslav Pol. Drag. Steg, B. Bridnjak, Vld. Horvata, Fr. Nidi, Jos. Kočmen, P. Schweizer, Jer. Hrubeš, Jos. Pospišil, Toma Šimunović, Fr. Mahaček, Jarok, Alojz Hmeja, Vac. Šimek, I. Arnesić. Življeli hvalevrijedni rodoljubi!

Dalje su položeni u istu svrhu slijedeći doprinosi: Prigodom svojeg sedinog rođendana, polaze Juraj Novak, učenik I. razreda naše škole, K 50.—. Sakupljeno na vjenčanom pиру gosp. Boža Škoko, sa dražesnom gospodjinom Ljudmилom Rakic u Preman-

turi K 57.— Evala kićenim svatovima! — Što poštomi, što osobno, što po drugovima, položeno je kroz zadnje doba sa Nieg. Vel. broda "Trabant" K 72.— (Prije K 25.—, ukupno K 97.—). Sakupljeno po gosp. Miroslav u Gradišniku, medju jugoslavenskom omladinom u Pazinu K 200.— Našoj vrloj omladini, koja se u teškim ovim vremenima sjetila naše narodne škole u Puli i pripisala malen darak za njezin temelj budi naša najgoričnija hvala! Veliki će i pravedan Bog posjetiti ostvarenje naše svete stvari, a prosvjeta će trgati okove, koji su nam duga stoljeća stezali i suzdržavali svaku našu slobodnu kretnju. U novo doba, koje dolazi, i jugoslavenska će nacionalistička preporodjena omladina moći da zauzme ono dolicno mjesto, koje joj pripada! — Ukupno K 379.—; zadnji iskaz K 43.342.99; sveukupno K 43.721.99. Živjeli hvalevrijedni darovatelji! Naprijed za našu srednju školu u Puli!

Uplavljanja u "Maticu hrvatsku". Velevrijedna, ova kulturna ustanova, koja je izdala već drugo ratno kolo od 5 knjiga biranog sadržaja, izdat će tijekom ove godine treće ratno kolo. Članovi prinosnici, koji hoće da se upisu u "Maticu hrvatsku", mogu da to učine kod uredništva našeg ljeta u Šišanskoj ulici broj 24 i to dnevno od 2—5 sati popodne. Članarina iznosi godišnje K 6.—, poštarna i otprema K 1.50, ukupno dakle K 7.50. "Matica hrvatska" prima i članove zakladnike, koji su dužni da uplate ili na jedan put K 100.— ili u roku od pet godina u obročima po K 20 godišnje. Novi članovi zakladnici dobivaju, čim pristupe, besplatno sva izdanja, što od tega vremena izdaju, a plaćaju samo otpremu i poštarinu. Knjige, koje izdaju, bit će razaslane na povjereništva "Matice hrvatske", gdje ih članovi mogu da podignu. Potanje upute daje uredništvo našeg lista, gdje stoji na raspolaženje svi popisi matičnih izdanja, koja se još mogu dobiti. Našim čitateljima najtoplijje preporučujemo ovo naše kulturno društvo, jer time, da podupiremo i kupujemo dobru knjigu, pomažemo sebi, šrimo narodnu prosvjetu i jačamo narodnu svijest!

Dopisi iz Istre.

Kanfanar, 15. siječnja 1918. Prošle sуботе, 12. tek. mj., pošao je 17-godišnji mladić Ivan Marožin, iz sela Marožini, proti Krmedu na pašu s jednom kravom. Oko podne vratila se krava sama kući. Mladog pastira nije bilo. Nadošla noć i svanula nedjelja, a njega još uvek nema. Zabrinuta svojta prijavila stvar oružništvu. Ovo stavilo se u potragu, te je u nedjelju popodne u 2 sata nailoš u Šumici, što se prostire uzduž ceste Krmed-Kavili i to po 50 koraka od ceste u jednoj uvali, na Ilješinu mladog Ivana Marožinu. Stvar je bila javljena odmah u Kanfanar, a odavde sudbenoj vlasti u Pazin. U noći od nedjelje na ponедjeljak nadošla je sudbena komisija. Kao osumnjičeni pritvoreni su bili neki Juraj Drndić od Antuna, 18 godina star, iz Krmeda kbr. 50 i neki Ivan Modrušan od Ivana, komu će tek u marcu biti 17 godina. Ubijeni Marožin i ova dvojica mladića-dječaka zaljubljeni

su bili u neku 17-godišnju djevojku. Ova je, rek bi, voljela Marožinu. To je bio uzrok razmircama.

Sudbenom povjerenstvu i brzom traganju oružništa pošlo je za rukom, da dotjeraju još ne 17-godišnjeg Modrušana na priznanje, da je on hincem iz samokresa prostrjelio prsa Marožinu, nakon prepiske s njime.

Ubojito oružje nadjeno je u kući Marožinovih u Krmedu i to sakrito u sobi 14-godišnjeg brata ubojice. Samokres bio je krcat još sa 4 naboja.

Ovo je isto slika žalosnih posljedica rata na selu, žalosnih posljedica prosvjete u Istri, a napose na Kanfanarsilini, gdje je netko još osnovao njemačku pučku školu, samo da time posjeti moralnu propast onog naroda.

Barać. Učitelj, naš vrli mladić, g. Antun Hvala, radi bolesti nije nam bio mogao škole odmah otvoriti početkom školske godine. Opeta mu se je bolest pogoršala ovih božićnih blagdana, kad je posjetio svoje mile i drage u Ljubljani. Kako čuješmo, nalazi se u Zagrebu u bolnici. Želimo mu skoro ozdravljenje, te da nam se povrati! Govorili smo učitelju, koji se je revno žrtvovao za nas 5 godina. A sada pitati ćemo visoku školsku oblast: Kako smije, da nas pusti bez škole? Hoće li da i naša djeca budu bez nauka i tati, kako mnogi od starine u ovim stranama? Škole nemamo, svećenika, ni misce nemamo. A poreze plaćamo. Kradu naš novac, što ga za škole i crkve plaćamo, pa nam još predbacuju, da smo mi tati. Vjere nam, su drugi od nas gor!

Putnik.
Svetišteničina. Ovdje se je pojavila govedja pošast. Trgovanje je s blagom obustavljeno na koje vrijeme.

Poruke iz uprave.

Naše cijenjene dopisnike umoljavamo, e bi u svojim dopismima pisali stvarno i iznašali konkretnje činjenice i dokaze, e bi se tako izbjeglo raznim isprncima.

Dnevne vijesti.

Dr. Stadler teško obollo. Iz Sarajeva se javlja, da je nadbiskup dr. Stadler teško obollo. Kako je bolesnik prevadio već osamdesetu godinu života, postoji velika bojazan, da li će ovu bolest moći da izdrži starački organizam.

Konstantin Jireček preminuo. U petak je preminuo čuveni slavista i blvši bugarski ministar Konst. Jireček. Pokojnik je uživao u načnom svijetu veliki glas. Napisao mnogo sočnih knjiga, među ostalim "Povijest Srba". Jireček je Čeh i sin blvšeg ministra Jirečeka u Hohenwartovu kabinetu "Jut. List".

Izaženje novina u Zagrebu. Budući da je spor između knjigotiskarskih poslodavaca i slagara te pomoćnog osoblja poravnan, izlaze zagrebački dnevni listovi počev od 14. o. mj. dalje kao obično.

Kao jugoslavenski časopis izlazi u Petrogradu list u srpskom i hrvatskom narječju i u ruskom

jeziku. Sudjeluju, kako javlja "Slovenski Narod" takodjer članovi jugoslavenskih stranaka Austro-Ugarske, koje sad borave u Petrogradu.

Vojničke vijesti.

Dnevna zapovjed lučkog admirala broj 15. od 15. siječnja 1918.

Posadno nadzorstvo nadpor. Skalat. Lječničko nadzorstvo na N. V. b. "Bellona"; Mor. štop. liječnik dr. Weiser. Lječničko nadzorstvo u mortuariku bolnice: linijski liječnik dr. Färber.

Kupuje i prodaje

uz povoljne uvjete

svake vrsti pokutiva, živatih i drugih strojeva
poznata tvrtka

FILIP BARBALIC, Štenska ulica.
Tapetarske radnje i popravke pokutiva obavlja brzo uz umjerene cijene.

Cafe Tegetthoff

našveća kavana u Puli.

Ima na raspolaganje veliki broj a u strogarskih, njemačkih i švicarskih novina, u hrvatskom, češkom, njemačkom i talijanskom jeziku.

Veliki salon. - 5 biljara. - Točno poslužbo.

Za mnogobrojni posjet preporuča se vlasnik.

Sjelite se udovica i siročadi palih vojnika!

naša izborna reforma dijeli naš muški dio naroda od ženskog i ostavlja medju njima granice, slične prastarim granicama, što su dijelile privilegovane velikaše, koji su imali samo pravo od njihovih kmetova, koji su imali samo dužnosti. Jedina je razlika, da su tada pismeni velikaši posjedovali privilegije nad nepismenim kmetovima, dok danas dobivaju i nepismeni muškarci privilegij nad pismenim ženama!

Ugledno mjesto u dosadanjim brojevima lista zauzimaju prikazi jugoslavenskih žena, u glavnom sa provincijalnog stanovišta. Izašli su članci: O Slovenkama (od Milke Govekarjeve), Primorkinjama (V. C. Emin), Dalmatinama, bosanskim Muslimankama, Ličankama i dva o Srpskinjama. U jednom izražava se Zorka Sime Lažić i o jugoslavenskom ženskom pitanju i to ovako: "Ako je vama, gozmodo muževi, doista stało, da vam deca budu korisni članovi čovečanstva, onda pre svega: odvezite oči, odrešite ruke njihovim majkama, maknite se ispred njih, da izdaju iz svog uskog kutka i povedite ih sobom — prosveti. Otvorite nam ulaz u sve škole, pa će biti našoj deci otvoren put srećnije budućnosti. Dajte nam pravo glasa, pa da vidite, hoće li onda biti toliko stranputca. Mi majke nećemo odvesti svoju djecu za Golešplaninu, kao što učiniše mnogi očevi, koje mi iz dna duše preziremo. (Meni bar nije poznata nijedna žena izdajica, a muževa znam dosta.)" A onda kliče narodnim poslanicima: "Gospodo poslanici hrvatskoga i ugarskoga sabora! Mi Srpskinje i Hrvatice polažemo nadu u vas, moleći, kao majke, sestre: razumite nas! Iz nas govori glas naše jugoslavenske budućnosti, nove, zdrave generacije, koja treba prave majke: slobodne i umne, prave očeve, ljuđe a ne tirane".

(Konac sledi.)

A. C.

Pokret jugoslavenskih žena i "Ženski Svijet".

(Nastavak.)

Tko pročita bez predrasuda taj članak, shvatit će, kako nedostajan za ženu jest današnji odnosa, u kojem muškarci gledaju na nju kao na manje vrijednu stvar. U članku Klare Dajčove "Šta treba da se kaže" nalazi se jedna velika istina: "Bijedan je čovjek, gdje on sebe nije proglašio silom. Za to eto gomila gladnih od onoga časa, gdje počinje da zahijeva hlijeba, nije više tako bijedna, ma da nije primila ni mrve". Lijepima, za mnoge novim riječima svršava članak: Naše narodno pitanje i žene: Ne, ne treba da budemo malodušni. Svište jedinstvo Jugoslavenska poluga je naše bolje budućnosti, a pripadnost Slavenstva znak, da smo na onoj strani, koja zastupa ideju čovječanskog, što će pobijediti brutalnu siu i oslobođiti čovjeka. Za tu ideju treba da rade i jugoslavenske žene sa svom predanošću svojom, jer radeći za nju, rade i za najviše narodne ideale. Rad je taj težak, ali i častan, a mukotrpna će lutnja biti duga, jer je slovenski preporod (misli rusku revoluciju) tek započeo... No tko da se piaši Kašvarije, kad vjeruje u uskrsnuće?

Reakcionari i konzervativci sviju naroda protive se vječno svim reformama jedinstvenom frazom, da te reforme nisu za dolični narod po-desne, da ne odgovaraju njegovom narodnom značaju, istorijskom razvitku itd. Duhovito je to opovrgavala Bosa Milenković u članku "Žene i život", u kojem iznosi na odar još jednu lažnu predrasudu: "Vekovima se provlačila tradicija,

da su žene uzroci sviju zala; pa ni istorija sveta ni crkve nisu htjele izostati od toga, već listove ispunjavaju pojimima i predrasudama o gresima, kojima su uzrok žene!" Kod nas još i danas mnogi shvaćaju žensko pitanje kao izražaj neprijateljstva žena protiv muškaraca. Ti će se čitajući "Ž. S." uvjeriti o svojoj zabludi. Tu se radi o jednako pravo na naobrazbu, a iz tog razvija se i tražina ravnopravnosti u političkim i socijalnim pitanjima. Ali svrha ravnopravnosti nije razviti mržnju među spolovima, nego bolju harmoniju, međusobno razumijevanje i zajednički rad za napredak narodni i čovječanski.

U Hrvatskoj reformira se sada izborni red. Vladina osnova ne daje pravo glasa ženama. Na što je spala slavna srpsko-hrvatska koalicija, u kojoj je nekada bio cvijet naroda! Ovdje se tužimo, da nam tudjinci sprečavaju razvitak, a u Hrvatskoj ga sami zadržavaju. Odučili smo se doduše gledati na Banovinu, kao na vodeću jugoslavensku provinciju, no ipak nije se nitko nadoao, da će je u demokratičnosti i Ugarska preteći, ne spominjući n. pr. Finsku, gdje imadu žene već od godine 1906. aktivno i pasivno izborni pravo i gdje se taj sistem potpuno osvjeđio. Finska, koja nema ni trećinu stanovništva, koliko je nas Jugoslavena, imade univerzitet i tehniku, nema alfabetu, a jest danas slobodnom evropskom državom. — O hrvatskoj izbornoj reformi odštampana su dva članka. U jednom plameno protestira Zagorka: "Izborna reforma ne spominje ženu danas, kad ona zamjenjuje milijune palih muškaraca u socijalnom i gospodarskom radu. U času, gdje i najmanja demokratska zemlja pod suncem, Ugarska, daje ženi pravo glasa, hrvatska izborna reforma napašta prema ženskom dijelu naroda demokratsko načelo jednakosti. Kad se ciljelj svijet demokratizuje,

MALI OGLASNIK.

Kod tvrtke Josip Slamic nalaze se u skladištu: kade, kade za kupanje, trosi marke „John“, posude za vodu, kabli, kante za zalićivanje, peći, pećne cijevi ravne i zakrivljene, papir za pokrivanje i drveni cement.

**Elektrotehnički instalater
IVAN CAMUFFO - PULA**
Ulica Čenide 6.

prima električno instalacione radnje. Obratit se na Zaratin, Čenide 6.

Kino „Crvenog Križa“

Ulica Sorgija broj 34.

**Danas
novi raspored**

Početak od 2'30 do 8'30.

Nekretnine, poslovni prostori.

Ulažnina: I. prostor 1 K; II. prostor 40 fl.

Uti se može kod svakog prestatova.

Ravnateljstvo si pridržaje pravo promjeniti raspored.

DOBRO ĆE ZASLUŽITI

svaki onaj, koji bere i sakuplja suho i zeleno lišće lovoreke, smilja, dušice, smrčaka, peština, kao i svakovrne lijekovite trave i korjenja.

Uz dobru plaću prima tvrtka

Maraspin
na Premanturskoj cesti.

Preporuča se nabaviti knjige

- B. pl. Sultner: Dolje s oružjem . . . K 3. —
- L. grof. Tolstoj: Hadži Murat . . . 2.—
- A. Bebel: Žena i socijalizam . . . 5.—
- U. Sinclair: Močvara . . . 5.—
- M. V. de Fereal: Španjolska Inkvizija . . . 3.—
- G. Garibaldi: Tajne grada Rima . . . 2.50
- N. Vuksjević: Sabrane pripovijesti . . . 1.50

za poštarinu je nužno postati 30 flira više po knjizi.

Veliko škodišta brošura i knjiga.
Cijenik šalje se na zahtjev badava.

„Naša snaga“
Zagreb, Ulica 55. I.

B. De Prato

Vježbenica talijanskog jezika
za

opće pučke škole i za samouke

dobiva se kod tvrtke

Jos. Krmpotić Pula.

Potpisivanje ratnog zajma, skopčanog sa osiguranjem, traje i još dalje.

**Veoma važno za one,
koji imaju gotovog novca.**

Tko sad plati na jedan put K 687.60 dobiti će nakon devet godina, t. j. godine 1926. K 1000 u **gotovom novcu**.

Umre li prije, dobit će njegovi nasljednici jednu državnu zadužnicu u vrijednosti od 1000 kruna, za koju će godine 1926. dobiti u gotom novcu K 1000. Vrhu toga vratit će im se od plaćenih K 687.60

na koncu prve godine osiguranja K 615.53,

” ” treće ” ” 482.36,

” ” pete ” ” 336.25,

” ” sedme ” ” 175.92.

Tko nema dostatno gotovog novca, može plaćat na godinu K 90, polugodišnje K 45.90, četvrtgodišnje K 23.40 ili mjesечно K 7.95.

Prijave primaju:

**C. k. austrijska vojnička zaklada za udovice i siročad.
Vodja kotarske poslovaonice u Pazinu JOSIP MALJAVAC.**

Suradnici: ROŽA JOSIP, c. k. profesor u Pazinu; BOLONIĆ PETAR, nadučitelj u Sv. Petru u Šumi; LUKEŽ DRAGUTIN, nadučitelj u Tinjanu; BUTKOVIC NIKO, opć. tajnik u Žminju; TOMASIĆ LOVRO, nadučitelj u Cerovlju; VRABEC IVAN, župnik u Zamasku; BACIĆ JOSIP, nadučitelj u Vranju; SIRONIĆ METOD, nadučitelj u Veikoj Učki i LEOPOLD STIHOVIĆ, nadučitelj u Lindaru.

ISTARSKA POSUJILNICA U PULI

registrirana zadruga na ograničeno jamčenje

ulica Carrara br. 4, vlastita kuća „Naredni Dom“.

Podružnica u Pazinu.

Prima uloške na štednju, te ih ukamaće sa

4 % kamata

Eskomptira injenice uz najpovoljnije uvjete i daje zajmove na nepokretnine.

Urđedovni satovi: od 9—12 prije podne i od 4—6 popodne.

**Veliki izbor
listovnog papira**

u mapama i kutijama

preporuča

Papirnica Jos. Krmpotić -- Pula.

Sjedajte se prisposima doma za ratne nemocnike.